

1. Псалом навчальний, Асафів. Нащо, Боже, назавжди Ти нас опустив, чого розпалився Твій гнів на отару Твого пасовиська?

2. Спогадай про громаду Свою, яку Ти віддавна набув, про племено спадку Свого, що його Ти був викупив, про ту гору Сіон, що на ній оселився,

3. підійми ж Свої стопи до вічних руїн, бо ворог усе зруйнував у святині!...

4. Ревіли Твої вороги у святині Твоїй, умістили знаки за ознаки свої,

5. виглядало то так, якби хто догори підіймав був сокири в гущавині дерева...

6. А тепер її різьби ураз розбивають вони молотком та сокирами,

7. Святиню Твою на огонь віддали, оселю Твого Ймення аж дощенту збезчестили...

8. Сказали вони в своїм серці: Зруйнуймо їх разом! і спалили в краю всі місця Божих зборів...

9. Наших ознак ми не бачимо, нема вже пророка, і між нами немає такого, хто знає, аж доки це буде...

10. Аж доки, о Боже, гнобитель знущатися буде, зневажатиме ворог навіки ім'я Твоє?

11. Для чого притримуєш руку Свою та правицю Свою? З середини лоня Свого їх понищ!
12. А Ти, Боже, віддавна мій Цар, Ти чиниш спасіння посеред землі!
13. Розділив Ти був море Своєю потугою, побив голови зміям на водах,
14. Ти левітанові голову був поторощив, його Ти віддав був на їжу народів пустині,
15. Ти був розділив джерело та потік, Ти висушив ріки великі!
16. Твій день, а також Твоя ніч, приготував Ти світло та сонце,
17. всі границі землі Ти поставив, Ти літо та зиму створив!
18. Пам'ятай же про це: ворог знущається з Господа, а народ нерозумний зневажує Ім'ення Твоє!
19. Не віддай звірині душі Своєї горлиці, живої Твоїх бідарів не забудь же назавжди!
20. Споглянь же на Свій заповіт, бо темноти землі повні мешкань насилля!
21. Нехай не відходить пригноблений посоромленим, бідний та вбогий нехай прославляють імення Твоє!

22. Встань же, о Боже, судися за справу Свою, пам'ятай про щоденну наругу Свою від безумного!

23. Не забудь же про вереск Своїх ворогів, про галас бунтівників проти Тебе, що завжди зростає!